

- Második jogalapjában a Bizottság másodlagosan azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogellenesen vonta le azt a következtetést, hogy a vitatott intézkedés nem szelektív, más szóval hogy nem részesít előnyben bizonyos vállalatokat az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében. A Bizottság továbbá azt állítja, hogy jogellenes az Elsőfokú Bíróság azon megállapítása, amely szerint az intézkedés célja miatt szelektív mivolta ellenére sem minősül állami támogatásnak, és hogy az intézkedést tárgya és rendszerének általános célja igazolja.

**A T-271/03. sz., Deutsche Telekom kontra Bizottság ügyben
2008. április 10-én hozott ítélet ellen a Deutsche Telekom
AG által 2008. július 26-án benyújtott fellebbezés**

(C-280/08. P. sz. ügy)

(2008/C 223/48)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Deutsche Telekom AG (képviselők: U. Quack, S. Ohlhoff és M. Hutschneider ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, korábban Tropolys NRW GmbH, korábban CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, korábban KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, korábban tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, korábban Versatel Deutschland GmbH & Co. KG

A fellebbező kérelmei

Fellebbezésében a felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-271/03. sz. ügyben 2008. április 10-én hozott ítéletét;
- semmisítse meg a C(2003) 1536 végleges sz. dokumentummal közölt, 2003/707/EK bizottsági határozatot (1);
- másodsorban a Bíróság saját meggyőződése alapján mérlegelve csökkentse a fellebbezőre kirótt, a megtámadott határozat 3. cikkében megállapított bírság összegét;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a fenti ítélet hatályon kívül helyezése érdekében benyújtott fellebbezését a következő jogalapokkal támasztja alá.

Az ítélet sérti az EK 82. cikket és a bizalomvédelem elvét, mivel a jelen esetben a fellebbező nem sértette meg e rendelkezést, és nem tanúsított jogellenes magatartást. Az ítélet nem vette figyelembe a jog által megkívánt módon a Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (a továbbiakban RegTP) mint annak idején illetékes szabályozó hatóság által a fellebbező esetében ismételten végrehajtott, költség-ár ollóra vonatkozó vizsgálatot. A RegTP a helyi hurok tekintetében ismételten vizsgálta, hogy létezett-e versenyellenes árpré, és megállapította annak hiányát. Ilyen esetben a szabályozás alá eső vállalkozásnak a piacszerkezet iránti felelősségét átveszi és korlátozza az illetékes szabályozó hatóság felelőssége. A fellebbező a szabályozó határozatokra tekintettel joggal feltételezhette, hogy magatartása nem volt versenyellenes. Az a feltevés, amely szerint a fellebbező az általa szedett ADSL-díjak növelésével növelhette az állítólagos árprést, ellentétben áll az Elsőfokú Bíróság azon saját megállapításával, amely szerint az árpré vizsgálatánál figyelmen kívül hagyták a különböző piacok közötti keresztfinanszírozást. Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság jogellenes módon nem kifogásolta azt, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy az ADSL-díjak emelése növelte-e egyáltalán az árprést.

Az ítélet amiatt is sérti az EK 82. cikket, mert az Elsőfokú Bíróság hibát követett el azzal, hogy nem vizsgálta az e rendelkezés alkalmazhatóságát megalapozó tények fennállását. A kezdettől fogva fennálló árpré nem alkalmas visszaélés fennállásának bizonyítására. Ha az előfizetési díjat az illetékes szabályozó hatóság állapította volna meg kötelezően (mint itt), akkor ez a teszt maga is versenyellenes eredményre vezetne.

Az Elsőfokú Bíróság ebben az összefüggésben *indoklási kötelezettségét is megsértette.*

A megtámadott ítélet emellett több központi elem tekintetében jogi hibát tartalmaz a Bizottság által az árpré értelmezéséhez használt módszer vizsgálata kapcsán is. Először is az úgynevezett „As-Efficient-Competitor-Test”, amelyet az Elsőfokú Bíróság általánosan érvényes összehasonlító mércének fogadott el, nem megbízható akkor, ha az erőfölényes helyzetben levő vállalkozás és versenytársa (mint a jelen esetben) eltérő szabályozási és tényleges versenyfeltételek között működik. Másodsorban az árpréteszt csak a hurokdíjakat vette számításba, míg az ugyanazon az előfizetésért járó telekommunikációs szolgáltatások (különösen a kapcsolás) figyelmen kívül maradtak. Az ítéletnek az állítólagos árpré kihatásait illető megállapításai is jogi hibákat tartalmaznak, és nem tartalmaznak semmilyen, az állítólagos árpré és a piaci struktúra közötti okozati összefüggésre vonatkozó vizsgálatot.

Az ítélet továbbá nem felel meg az EK 253. cikk által felállított követelményeknek, amik a határozatok Bizottság általi indoklására vonatkoznak.

Végül a fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a 17. sz. rendelet 15. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy nem emelt kifogást a bírság összegének Bizottság általi megállapítását illetően, holott a Bizottság tévesen súlyos jogsértés meglétéből indult ki, nem vette megfelelően figyelembe a díjak ágazatspecifikus szabályozását, és azt, hogy emiatt a Bizottságnak szimbolikus összegű bírságot kellett volna kiszabnia. Ezzel az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta figyelembe venni az összes releváns tényezőt, és azt, hogy jogilag megalapozott módon a fellebbező érvei alapján törölje a bírságot vagy csökkentse annak mértékét.

(¹) HL L 263., 9. o.

2008. június 27-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-283/08. sz. ügy)

(2008/C 223/49)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: W. Roels és W. Wils meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (¹), vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal – nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

– a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2007. június 12-én lejárt.

(¹) HL L 149., 22. o.

2008. június 27-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-284/08. sz. ügy)

(2008/C 223/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: W. Roels és W. Wils meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (¹), vagy legalábbis e rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot – gibraltári területén nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2007. június 12-én lejárt.

(¹) HL L 149., 22. o.